

Uno... ett uns av tillvaron

det var i centrum
ett steg vid sidan av
den stora världen
som mörkret samlade oss
där korvmojens
rödgula sken
spred värme i stegen
alltmedan vi trampade drivor
halkade runt famntag
skrek skrattade
och lade en svordom
av princip
det var där
dina pomesfritteees
och din rödbrusiga nos
var något känt
respekterat

din anspråkslösa önskan
att få vara
en del

av vårt liv